

STC 16/2006, de 19 de gener

Vulneració del dret a la tutela judicial efectiva en la seva vessant de garantia d'indemnitat; no contractació com a represàlia per actuacions de la inspecció de treball i plantejament de conflicte col·lectiu (accés al text de la sentència)

L'objecte d'aquesta sentència és determinar si vulnera el dret a la tutela judicial efectiva la resolució que s'impugna del TSJ de Galícia que declara improcedent l'acomiadament (la sentència d'instància havia declarat la seva nul·litat) d'un grup de veterinaris que, mitjançant reiterats contractes administratius, venia prestat, des de l'any 2000, els seus serveis a una administració. **Els recurrents en empara al·leguen que s'ha vulnerat el dret a la tutela judicial efectiva reconegut a l'art. 24.1 CE per haver-se vulnerat el seu dret a la garantia d'indemnitat** ja que consideren que el cessament de la seva vinculació amb l'Administració té com a causa la reclamació dels seus drets laborals mitjançant la interposició d'una demanda de conflicte col·lectiu que fou estimada pel TSJ de Galícia. Neguen, doncs, que el seu cessament tingui com a causa cap motiu justificat aliè a l'esmentat, i com a prova aporten que l'administració demandada va contractar els serveis que ells realitzaven, de manera urgent, a una empresa pública que a la seva vegada va haver de contractar una altra empresa de nova creació.

El TC, en primer lloc, recorda la seva doctrina sobre la vulneració del dret a la tutela judicial efectiva. En aquest sentit afirma que **el dret a la tutela judicial efectiva no només es satisfà mitjançant l'actuació de Jutges i Tribunals, sinó a través de la garantia d'indemnitat que, en el camp de les relacions laborals, es concreta en la impossibilitat de l'empresa d'adoptar mesures de represàlia derivades de l'exercici per part del treballador de la tutela dels seus drets, ja que entre els drets laborals bàsics de tot treballador es troba el d'exercitar individualment les accions derivades del seu contracte de treball, dret que es conseqüència de l'art. 24.1 CE i 4.2 g) ET. A més, la prohibició de l'acomiadament com a resposta de l'exercici per part del treballador de la tutela judicial dels seus drets es desprèn de l'art. 5 c) del Conveni núm. 5 de la OIT (ratificat per Espanya mitjançant l'Instrument de 18 de febrer de 1985, i publicat al BOE de 29 de juny de 1985).**

En segon lloc, **el TC reitera que en aquests supòsits cal tenir present la regla de distribució de la càrrega de la prova:** quan s'al·legui que una determinada decisió encobreix en realitat una conducta lesiva de drets fonamentals de l'afectat, correspon a l'autor de la mesura provar que la mateixa té com a fonament motius raonables aliens a tot propòsit atemptatori del dret fonamental, però abans és necessari que el demandant acrediti l'existència d'índicis que generin un dubte raonable i que presenti aquesta prova indicària.

Sobre la base d'aquesta doctrina, el TC resol si la resolució del TSJ de Galícia impugnada ha vulnerat el dret de garantia d'indemnitat per negar que el cessament dels recurrents sigui una represàlia per la reclamació dels seus drets laborals. La sentència del TC anul·la la sentència del TSJ de Galícia i obliga l'Administració a **restablir el dret lesionat del personal afectat: tots els treballadors als quals se'ls ha reconegut que la seva vinculació amb l'Administració ho és a través de contracte laboral han de ser readmesos doncs l'acomiadament és nul.**